

Óda na koně - Neckář, Václav

Coby vyžle spával jsem na holé pryčně,
vážil jsem a měřil jak za dva nic,
na koně jsem skákal pouze v tělocvičně,
tak jako každý rytíř z Nemanic.

V mých dětských snách proháněl se rychlý poník,
projížděl cílem jízdou vítěznou,
mou váhu unesl by i mořský koník,
odplul by se mnou za mou princeznou.

Pro dívčích očí hluboké tůně,
symbolem lásky nezkrotný kůň je
s krví nespoutanou.

Vždycky jsem s koněm s chutí šach dával králi,
tohle je koník i pro kapsu chudáka,
pro dívčí oči, které se na mě smály,
sedlal jsem hbitě svého Pegasa.

Tak jako tasený meč, tak kůň patří k princovi
a jeho podkovy mají hlas stříbrných mincí,
rozházených do dále
jako korály,
svítící ozvěnou,
blesky oděnou.

Pro dívčích očí hluboké tůně,
symbolem lásky nezkrotný kůň je,
pro dívčích očí hluboké tůně,
symbolem lásky nezkrotný kůň je
ale nejenom pro ně.

Lidé od pradávna milují koně
a nikdy milovat je nepřestanou
a nikdy milovat je nepřestanou,
ty krásné boží tvory s krví nespoutanou.